

Sygn. akt VI U 145/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2017 r. w Bydgoszczy na rozprawie

odwołania: L. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 14 grudnia 2016 r., znak: (...)

w sprawie: L. S.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o emeryturę

I zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu L. S. prawo do emerytury od (...)

II nie stwierdza odpowiedzialności Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn.akt VIU 145/17

UZASADNIENIE

[00:49:35.495](#)] Decyzją z dnia 14 grudnia 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. w rozpatrzonym wniosku L. S.

[[f 00:49:44.808](#)] z dnia 28 listopada 2016 roku odmówił przyznania prawa do emerytury. W uzasadnieniu tej decyzji organ rentowy

[[ns 00:50:05.327](#)] Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych

[[ns 00:50:17.668](#)] pozycja 857 ze zmianami oraz na paragraf 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach i w szczególnym charakterze z 1983 roku numer 8 pozycja 43 ze zmianami wskazał, iż odmówił przyznania wnioskodawcy emerytury [[ns 00:50:46.338](#)] Wnioskodawca nie udokumentował 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wykonywanego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. W szczególności organ rentowy podał, że nie uwzględnił do okresu pracy w szczególnych warunkach okresu pracowniczego zatrudnieniu ubezpieczonego z 11 listopada

[[ns 00:51:15.547](#)] i od 1 stycznia 1989 roku do 31 grudnia 1998 roku na podstawie świadectwa pracy (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B. z dnia 9 października 2000 roku, ponieważ brak powołania się na punkty określające stanowiska pracy zgodnie z zarządzeniem resortowym. Brak wymienionego charakteru pracy zgodnego z Rozporządzeniem Rady Ministrów z 7 lutego 1983 roku. Organ rentowy w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji podawał

również, że na podstawie dowodów dołączonych do wniosku i uzyskanych w wyniku przeprowadzonego postępowania przyjął za udowodnione na dzień 1 stycznia

[**ns** 00:52:11.808] roku, iż okresy nieskładkowe w wymiarze 16 dni, składkowe w wymiarze 26 lat, 3 miesiące i 13 dni stażu sumarycznego w okresie..., stażu, stażu sumarycznego w wymiarze 26 lat, 3 miesiące i 29 dni. Odwołanie od powyższej decyzji wniósł ubezpieczony domagając się zmiany decyzji i przyznania mu prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach precyzując na rozprawie, iż eme..., przyznania świadczenia domaga się od 2 listopada 2016 roku, to jest od osiągnięcia wieku emerytalnego. Ubezpieczony domagał się zaliczenia do okresu pracy w szczególnych warunkach okresu swojego zatrudnienia od 4 września 1972 roku do 8 października 2000 roku na stanowiskach szlifierza nastawiacza maszyn i lakiernika. Wskazywał on poszczególne pozycje zarzą..., Rozporządzenia Rady Ministrów, według których praca na stanowisku szlifierza czy, czy przy szlifowaniu lub ostrzeniu wyrobów i narzędzi metalowych oraz polerowaniu mechanicznym i prace nastawiacza i lakiernika kwalifikowane powinny być, jako praca w szczególnych warunkach

[**ns** 00:53:54.379] Organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania przychylając się do wniosku ubezpieczonego do przesłuchania świadków

[**ns** 00:54:17.692] wnosząc o dopuszczenie dowodów z akt osobowych ubezpieczonego dotyczących zatrudnienia w okresie

[**ns** 00:54:28.058] Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje. Ubezpieczony L. S. dnia 28 listopada 2016 roku złożył [**ns** 00:54:46.318] wniosek o przyznanie mu emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach. Ubezpieczony urodził się (...)

[**ns** 00:54:54.518] , a 60 lat skończył w dniu (...) roku. We wniosku emerytalnym podał on, iż

[**ns** 00:55:08.277] informację, iż nie jest członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego. Zaskarżoną decyzją organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach z powodu nieudowodnienia w ocenie organu na dzień 1 stycznia 1999 roku, a więc na dzień wejścia w życie obecnie obowiązującej Ustawy emerytalnej okresu pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy co najmniej 15-letniego. Sąd Okręgowy ustalił, iż ubezpieczony L. S. w okresie od 4 września 1972 roku do 8 października 2000 roku zatrudniony był najpierw w Kombinacie (...) w (...) Fabryce (...) w B.. Następnie Kombinat (...), a następnie przekształcony w Przedsiębiorstwo (...) oraz w (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w B. i w (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością. W ocenie sądu Okręgowego okres zatrudnienia ubezpieczonego od 11 listopada 1977 roku do 31 lipca 1988 roku, 10 lat, 7 miesięcy i 20 dni oraz od 1 stycznia 1990 roku do 31 grudnia 1998 roku na stanowisku szlifierza podlegał zaliczeniu do okresu pracy w szczególnych warunkach. Było to łącznie 19 lat, 7 miesięcy i 20 dni. W okresach tych ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy zatrudnienie na stanowisku..., pracownice na stanowisku szlifierza przy obsłudze stacjonarnych szlifierek, na których szlifował przy użyciu tarcz ściernych różne elementy potrzebne i wykorzystywane następnie do montażu w urządzeniach w przemyśle spożywczym. To, iż ubezpieczony wykonywał tę pracę stale i w pełnym wymiarze czasu pracy potwierdził w sposób wiarygodny i spójny zebrany w sprawie materiał dowodowy, w szczególności dowody z zeznań świadków R. P.

[**f** 00:58:55.177] J. S.

[**f** 00:58:56.887] i C. T.,

[**f** 00:58:57.897] dowód z przesłuchania ubezpieczonego oraz dowody z dokumentów zebranych w jego aktach osobowych nadesłanych do akt sprawy przez (...) Spółkę akcyjną w K. Fabrykę (...) w B.. Dodatkowo Sąd Okręgowy wskazywał, iż ubezpieczonemu pracodawca zaznaczył w świadectwie pracy, iż wyko..., z dnia 9 października 2000 roku, iż wykonywał on pracę w szczególnych warunkach, między innymi na stanowisku szlifierza, a także zaświadczenie

[**ns** 00:59:48.657]

[**koniec części** 00:59:50.128] ZYT539570_02

[**Przewodniczący** 00:59:52.350] I potwierdzające tę, te okoliczność. Wydał także następnie

[**ns** 00:59:58.048] pracodawcy (...) S.A w K.

[**ns** 01:00:00.934] w B. zaświadczenie z 29 listopada 2016 roku karta 6 akt sprawy, świadectwo pracy - karta 5 i 6 akt emerytalnych. Jednocześnie pozostałe okresy zatrudnienia ubezpieczonego, w szczególności od 1 sierpnia 1988 roku do 21 grudnia

[**ns** 01:00:38.608] i od 1 stycznia do 31 grudnia

[**ns** [01:00:43.628](#)] na stanowiskach nastawiacza maszyn lakierniczych lakiernika nie mogły być w ocenie Sądu Okręgowego zaliczone do pracy w szczególnych warunkach, gdyż nie były to prace wskazane w wykazie A

[**ns** [01:01:01.761](#)] w dziale XIV w pozycji 17 lakierowanie ręczne lub natryskowe niezhermetyzowane. Było, z zeznań świadków i strony wynikało, że w tym okresie ubezpieczony obsługiwał maszynę lakierniczą, która sama lakierowała powierzchnie blaszane. Tym nie mniej okres pracy na stanowisku szlifierza wystarczał do przyznania ubezpieczonemu prawa do emerytury. Praca na tym stanowisku jest kwalifikowana jako praca w szczególnych warunkach wykazu A stanowiącego załącznik do powołanego Rozporządzenia Rady Ministrów w dziale III pod pozycją 78 szlifowanie lub ostrzenie wyrobów i narzędzi metalowych oraz polerowanie mechaniczne. Jest to dział III zatytułowany w hutnictwie i w przemyśle metalowym. Wskazać zatem należy, że praca na stanowisku szlifierza

[**ns** [01:02:23.792](#)] wskazane jest w punkcie 1 pozycji 78 działu III

[**ns** [01:02:33.968](#)] Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 31 marca 1988 roku w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, Dziennik Urzędowy Ministerstwa Rolnictwa 1988 roku, numer 2 pozycja 4. Dokonując subsumpcji ustalonego w sprawie

[**f** [01:03:02.838](#)] stanu faktycznego

[**ns** [01:03:08.330](#)] zgodnie z artykułem 184 z ustępem 1 i 2 Ustawy z

[**ns** [01:03:18.538](#)] o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, który to przepis stanowi częściowo

[**ns** [01:03:32.779](#)] ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w artykule

[**ns** [01:03:45.243](#)] 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie Ustawy

[**ns** [01:03:53.144](#)] do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn. Po drugie okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w artykule 27 ustęp 2 artykuł 184 stwierdza, iż emerytura, o której mowa w artykule 1 przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do Otwartego Funduszu Emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w Otwartym Funduszu Emerytalnym za pośrednictwem zakładu na dochody budżetu państwa. Artykuł 27 powołanej Ustawy

[**ns** [01:04:43.714](#)] W ustępie 1, w punkcie 2

[**ns** [01:05:05.228](#)] okres składkowy i nieskładkowy

[**ns** [01:05:09.167](#)] Ustawy emerytalnej

[**ns** [01:05:29.814](#)] Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa w ustępie 1 za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz ze znacznym stopniem uciążliwości wymagającej wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo, na bezpieczeństwo własne lub otoczenia. Wskazać także należy, że warunki

[**ns** [01:05:59.373](#)] spełnienia przesłanek

[**ns** [01:06:07.602](#)] emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach zostały uszczegółowione także w Rozporządzeniu Rady Ministrów z 27 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie z paragrafem 1 ustępem 1 i ustępem 2 tego aktu prawnego okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w Rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ustępie 1 stwierdza zakład pracy na podstawie posiadanej dokumentacji i w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach wystawionych według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie artykułu

[? [01:07:03.588](#)] 2 Rozporządzenia

[**ns** [01:07:06.072](#)] jeżeli pracownik dysponuje świadectwem pracy

[**ns** [01:07:17.154](#)] które posiada pewne mankamenty, to w toku procesu

[**ns** [01:07:23.982](#)] z odwołania od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych może wykazywać istotne dla rozstrzygnięcia sporu okoliczności

[**ns** [01:07:33.297](#)] dowodowymi. Przypomnieć także należy, że zgodnie z paragrafem 3 powołanego Rozporządzenia za okres pracy wymagany do uzyskania emerytury, zwanym dalej okresem zatrudnienia

[**ns** [01:07:46.979](#)] 20 lat - dla kobiet i 25 lat - dla mężczyzn liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do okresu zatrudnienia. Z kolei paragraf 4 ustęp 1 tego aktu

[**ns** 01:08:00.658] wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki. Osiągnął wiek emerytalny wynoszący 55 lat - dla kobiet i 60 lat - dla mężczyzn, ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Ubezpieczony w toku procesu wykazał, że na dzień 1 stycznia 1999 roku spełnił wszystkie warunki konieczne do nabycia prawa do emerytury, a później osiągnął wiek emerytalny w dniu (...)roku. Zatem zaskarżona decyzja podlegała zmianie na podstawie artykułu 467 ze znaczką 14 paragraf 2 Kodeksu postępowania cywilnego, w związku z powołanymi wyżej przepisami prawa materialnego i dlatego Sąd Okręgowy orzekł zgodnie z [**ns** 01:08:59.522] z ustępem 1 Ustawy emerytalnej o przyznaniu ubezpieczonemu prawa do emerytury od 2 listopada 2016 roku. W punkcie 2 wyroku sąd nie stwierdził odpowiedzialności organu rentowego, o której mowa w artykule 118 [**ns** 01:09:20.341] że przed organem rentowym, że dokumenty, w szczególności świadectwo pracy dotknięte było mankamentami formalnymi, które wyeksponował w zaskarżonej decyzji organ rentowy. Istotnych dla rozstrzygnięcia sporu ustaleń Sąd dokonywał zatem na podstawie dowodów z zeznań świadków, które nie mogły być przeprowadzone w postępowaniu rentowym i nie mogły stanowić podstawy do wydania pozytywnej decyzji, a także na podstawie dowodów, którymi nie dysponował organ rentowy z akt osobowych ubezpieczonego. Na tym wygłoszenie uzasadnienia zakończono.